

บทที่ ๓

อุปกรณ์และวิธีการ

1. การจำแนกพันธุ์โดยวิธีสัมฐานวิทยา

1.1 วัสดุอุปกรณ์

1.1.1 ตัวอย่าง ใน ดอก ผล และเมล็ด ของลินีจี 19 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์กะโอลอกใบเดา กะโอลอกใบขาว กะโอลอกใบอ้อ กวางเจา กิมเงง ค้อม ก้อมลำเจียง ขักรพรรด จีนเล็ก จีนใหญ่ บริวสเตอร์ สูก calam สาเหตุกทอง สำราญแก้ว แห้ว โอะเวียะ ชงชาวย ชงชาวย 2 และ Hakip จากศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย จังหวัดเชียงราย

1.1.2 ไม้บรรทัด

1.1.3 เวอร์เนียเคลิปเปอร์

1.1.4 เครื่องชั่ง

1.1.5 เครื่องวัดปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (hand refractometer)

1.1.6 กระบวนการ

1.2 วิธีการ

1.2.1 การสุ่มตัวอย่างพืช

สุ่มตัวอย่างพืชมาพันธุ์ละ 5 ต้น (ยกเว้นบางพันธุ์มีจำนวนต้นไม่ถึง 5 ต้น)

1.2.2 การบันทึกข้อมูล

บันทึกข้อมูลทางสัมฐานวิทยาของส่วน ในประกอบ 5 ในต่อต้น ใบย่อย 15 ในต่อต้น ช่อดอก 15 ช่อต่อต้น ผล 30 ผลต่อต้น และ เมล็ด 30 เมล็ดต่อต้น โดยทำการบันทึก ข้อมูล ตามวิธีการของ Ramingwong and Chiewsilp (1994) ที่ทำกับลำไย และวิธีการของ Batten (1984) ที่ทำกับลินีจี ข้อมูลทางสัมฐานวิทยาของลินีจีแต่ละพันธุ์แสดงเป็น ภาพถ่ายลักษณะ โครงสร้างของลินีจี ตารางแสดงลักษณะของลินีจี และคำบรรยายรายละเอียดของลินีจี

ข้อมูลที่บันทึก เป็นข้อมูล 2 แบบคือ ก. ข้อมูลทางค้านคุณภาพ ทำโดยการ สังเกต เช่น สีของก้านใบ สีของใบแก่ รูปร่างของใบ ลักษณะของผิวใบ และ ช. ข้อมูลทางค้าน ปริมาณ ทำโดยการวัดหรือชั่ง เป็นค่าเฉลี่ย ร่วมกับค่าต่ำสุด – สูงสุด เช่น ความกว้างของใบประกอบ ความหนาของก้านใบ ปริมาตรของเนื้อ น้ำหนักของเมล็ด โดยข้อมูลทั้งหมดมีดังต่อไปนี้

ใน

ขนาดของใบประกอบ

จำนวนคู่ของใบย่อย

สีก้านใบค้านบน

สีก้านใบด้านล่าง
 ความเห็นใจของก้านใน
 ความหนาของก้านใน
 สีของเส้นกลางใบ
 สีของเส้นใบ
 สีใบป่าย
 ขนาดใบย่อຍ
 รูปร่างใบ (รูปที่ 1)
 ขอบใบ (รูปที่ 1)
 ปลายใบ (รูปที่ 1)
 ฐานใบ (รูปที่ 1)
 ผิวใบ
 ความหนาของใบ
 ดอก
 ลักษณะการออกดอก
 ขนาดของช่อดอก
 ความหนาแน่นของดอกบนช่อดอก
 สีดอก
 ผล
 ขนาดผล
 รูปร่างผล
 ปริมาตรผล
 น้ำหนักผล
 สีเปลือก
 ปริมาตรเปลือก
 น้ำหนักเปลือก
 สีเนื้อ
 น้ำหนักเนื้อ
 ปริมาณความชื้น
 ปริมาณของแข็งที่ละลายนำได้

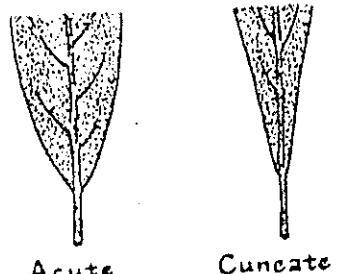
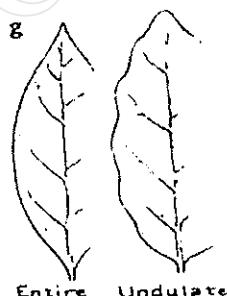
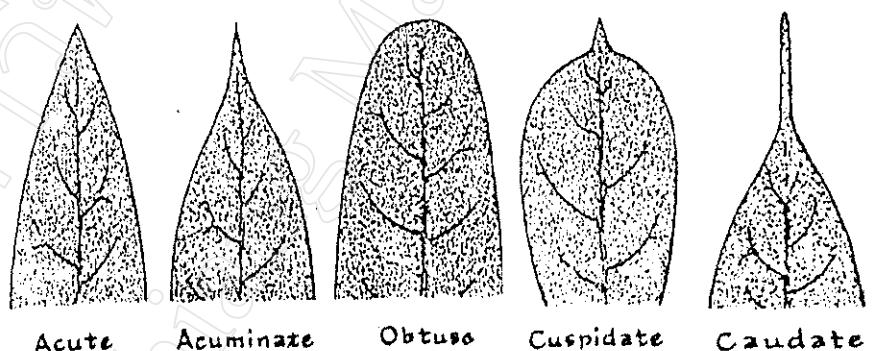
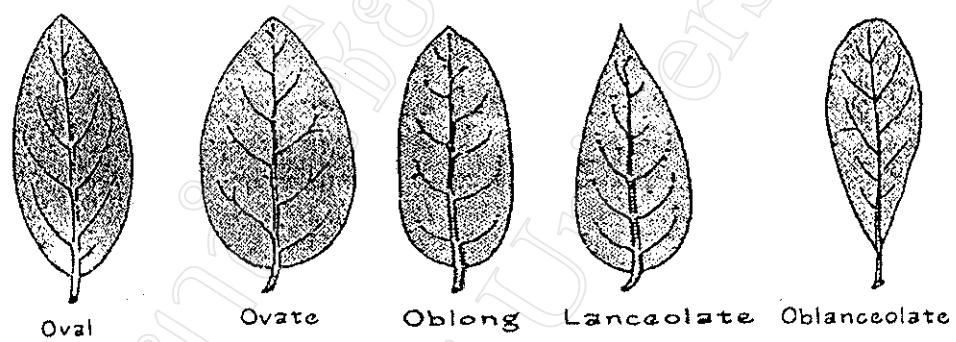
เมล็ด

ขนาดเมล็ด

รูปร่างเมล็ด

ปริมาตรเมล็ด

น้ำหนักเมล็ด

2. การจำแนกพันธุ์โดยวิธีอิเล็กโทรโฟรีซิส

2.1 วัสดุอุปกรณ์

- 2.1.1 ตัวอย่างใบแก่นองลินี่ 19 พันธุ์
- 2.1.2 เครื่องซั่งอย่างละเอียด
- 2.1.3 เครื่องวัดความเป็นกรดเป็นด่าง (pH meter)
- 2.1.4 เครื่องหมุนเหวี่ยงตัวอย่าง (centrifuge)
- 2.1.5 โกร่งบด
- 2.1.6 ไนโตรเจนเหลวและถังบรรจุ
- 2.1.7 micro-pipette และ adjustable automatic pipette พร้อม tip
- 2.1.8 eppendorf tube ขนาด 1.5 ml.
- 2.1.9 ชุดสำหรับอิเล็กโทรโฟรีซิสแบบ slab gel
- 2.1.10 เครื่องจ่ายกระแสไฟ
- 2.1.11 เครื่องทำความเย็น (cooling unit) ตู้แช่ที่ 4 และ -20 องศาเซลเซียส
- 2.1.12 เครื่องคนสารละลาย (magnetic stirrer)
- 2.1.13 ถุงมือ
- 2.1.14 เครื่องแก้วต่างๆ
- 2.1.15 กระดาษกรอง
- 2.1.16 extraction buffer
- 2.1.17 ส่วนประกอบของเจล
- 2.1.18 electrode buffer
- 2.1.19 สีข้อม
- 2.1.20 marker

วิธีการเตรียมสารเคมีในข้อ 2.1.16 -2.1.20 แสดงไว้ในภาคผนวก

2.2 วิธีการ

2.2.1. การเตรียมตัวอย่างพืช

นำใบแก่นองลินี่นำหนักสด 1 กรัม ที่ผ่านการเก็บไว้ที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส มาบดในโกร่งพร้อมกับเติมในไนโตรเจนเหลวเพื่อให้ในการบดง่ายขึ้น ใส่ extraction buffer 3 มิลลิลิตร นำไปแยกส่วนด้วยเครื่องหมุนเหวี่ยงด้วยความเร็ว 5,000 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลาสาม十分钟 หลัง supernatant ที่ได้นำมาเข้าเครื่องเหวี่ยงอีกครั้ง แล้วจึง

คุณ supernatant ที่ได้เก็บไว้ในหลอด eppendorf เก็บไว้ที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เมื่อจะทำการวิเคราะห์ จึงผสม supernatant 85 เปอร์เซ็นต์ กับ marker 15 เปอร์เซ็นต์ เขย่าให้เข้ากัน

2.2.2 การเตรียมเจล

ประกอบชุดอิเล็ก tro โฟร์ซิส ใส่ running gel ที่เตรียมไว้ สูงประมาณ 12 เซนติเมตร แล้วใส่น้ำก้อน เพื่อทำให้ผิวน้ำของเจลเรียบ ทึ่งไว้ประมาณ 1 ชั่วโมงเพื่อรอให้เจลเกิด polymerization แล้วใส่ stacking gel พร้อมกับ comb ทึ่งไว้ประมาณ 1 ชั่วโมงเพื่อรอให้เจลเกิด polymerization อีกครั้ง จึงนำ comb ออก แล้วล้างผิวน้ำเจลด้วยน้ำก้อน

2.2.3. การประกอบชุดอิเล็ก tro โฟร์ซิส

ประกอบชุดอิเล็ก tro โฟร์ซิส โดยเติม electrode buffer ลงใน chamber

2.2.4. การยอดตัวอย่าง

ยอดตัวอย่างลงบนเจล แต่ละช่อง ช่องละหนึ่งตัวอย่าง ระวังอย่าให้ตัวอย่างฟุ้งกระจาย

2.2.5. การผ่านกระแสไฟฟ้า

ผ่านกระแสไฟ โดยควบคุมค่าความต่างศักย์ที่ 200-250 โวลต์ และกระแส 60 มิลลิแอมป์และควบคุมอุณหภูมิที่ 4 องศาเซลเซียส ตัวอย่างที่มี marker ก็จะเคลื่อนที่ลงมา จนระดับของ marker อยู่ห่างจากขอบล่างของแผ่นเจล ประมาณ 1 นิ้ว จึงหยุดกระแสไฟ แล้วนำเจลออกจากชุดอิเล็ก tro โฟร์ซิส

2.2.6. การข้อมูล

นำแผ่นเจลไปข้อมูล โดยทำปฏิกิริยา กับ substrate ของเอนไซม์แต่ละชนิด

2.2.7. การบันทึกข้อมูล

บันทึกการแสดงออกของไอโซไซม์แต่ละชนิดของพันธุ์ลึ้นจี่ที่ได้เป็นภาพถ่ายของແຄນສີ และວາດແພນກາພ zymogram ของไอโซไซม์ดังกล่าว แสดงตำแหน่ง จำนวน และขนาดของແຄນສີ วัดค่าการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ของແຄນສີ ตามสมการต่อไปนี้ (อกสส. 1, 2537)

$$\text{ค่าการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ (rf)} = \frac{\text{ระยะทางการเคลื่อนที่ของແຄນສີ}}{\text{ระยะทางการเคลื่อนที่ของ marker}}$$

2.2.8. การวิเคราะห์กลุ่มพืช

นำค่าการมีແຄນສີ และไม่มีແຄນສົມາวิเคราะห์กกลุ่มพืช (cluster analysis) ของไอโซไซม์นີ້ โดยกำหนดให้ตัวอย่างพืชเป็น operation taxonomic unit และແຄນສີเป็นลักษณะ (character) ค่าที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้จากการมีແຄນສີหรือไม่มีແຄນສົມາของแต่ละตัวอย่าง แล้วแปลง

ค่าที่มีແຄນສີເປັນ 1 ແລະ ດ້ວຍຕີ່ໄມ້ມີແຄນສີເປັນ 0 (Sokal and Sneath , 1973) ນໍາຄ່າທີ່ໄດ້ມາວິເຄາະໜ້າ
ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງພັນຫຼືລືນຈີ່ດ້ວຍເຄື່ອງຄອມພິວເຕອນ

3. การຈຳແນກພັນຫຼືໂດຍວິທີເຫຼຸດພັນຫຼືຄາສຕ່ຽງ

3.1 ວິຊາອຸປະກອດ

- 3.1.1 ປລາຍຮາກຈາກກິ່ງຕອນລືນຈີ່ 19 ພັນຫຼື
- 3.1.2 ຂວາດແກ້ວ
- 3.1.3 ແຜ່ນກະຈາກ ແລະ ແຜ່ນກະຈາກປິດ
- 3.1.4 ເໜີມເບີຍ
- 3.1.5 ປາກຄືນ
- 3.1.6 ກລື້ອງຈຸລທຣຄນ໌
- 3.1.7 ພິລິນດ່າຍກາພ
- 3.1.8 ສາຮເຄມີ່ໃໝ່ຫຼຸດວົງຈີ່ພເໜລດ໌
- 3.1.9 ສາຮເຄມີ່ໃໝ່ຕໍ່ຫຼັບເຕີກຕົວນໍ້າຍາໃນການຮັກຢາສກາພເໜລດ໌
- 3.1.10 ສາຮເຄມີ່ໃໝ່ບໍ່ຍົກແກເໜລດ໌
- 3.1.11 ສາຮເຄມີ່ໃໝ່ຂໍອມສີໂໂຄຣ ໂມໂໂຈນ

ວິທີການເຕີກຕົວນໍ້າຍາໃນຂົ້ນ 3.1.8 - 3.1.11 ແສດງໄວ້ໃນການພັນວັດ

3.2 ວິທີການ

3.2.1 ກັບຕົວອ່າງຮາກ ໂດຍການຕັດປລາຍຮາກທີ່ອັກໃໝ່ສີຂາວ ພາວ 0.5-1.0
ເຫັນຕີເມຕຣ ທໍາການເກັບຕົວຢ່າງໃນຂ່າງເວລາປະມາມ 9.00 ນ.

3.2.2 ການຫຼຸດວົງຈີ່ພຂອງເໜລດ໌ ໂດຍແຂ່ປລາຍຮາກລົງໃນສາຮລະລາຍ paradichloro
benzene ເປັນເວລານານ 1 ຊົ່ວໂມງ

3.2.3 ການຮັກຢາສກາພຂອງເໜລດ໌ ໂດຍນໍາຮາກອອກຈາກສາຮລະລາຍ paradichloro
benzene ດ້ວຍດ້ວຍນໍ້າກຳລັ້ນ ແລ້ວນໍາຮາກໄປແໜ່ງໃນສາຮລະລາຍ fixative ນານ 5 ນາທີ

3.2.4 ການບໍ່ຍົກແກເໜລດ໌ ໂດຍນໍາຮາກອອກຈາກສາຮລະລາຍ fixative ແລ້ວດ້ວຍດ້ວຍນໍ້າ
ກຳລັ້ນ ນຳໄປແໜ່ງໃນກຣດໄໂໂຄຣຄລອຣິກເກີມເຂັ້ມ 1 ນອຮ້ມອດ ທີ່ອຸຳນຫຼຸມ 60 ອົງສາເໜລເຊີຍສ ນານ 5 ນາທີ
ແລ້ວນໍາອອກມາດ້ວຍດ້ວຍນໍ້າກຳລັ້ນ

3.2.5 ການຂໍອມສີໂໂຄຣ ໂມໂໂຈນ ນໍາຮາກທີ່ໄດ້ມາແໜ່ງໃນສີຂໍອມ ກັບໄວ້ທີ່ອຸຳນຫຼຸມ 4 ອົງສາ
ເໜລເຊີຍສ ນານ 24 ຊົ່ວໂມງ

3.2.6 การขึ้นป้ายรถ นำตัวอย่างป้ายรถที่ข้อมูลเด็กมาวางบนแผ่นกระดาษ โดยตัดเอาเฉพาะส่วนป้ายสุดของรถที่ยาว 1-2 มิลลิเมตร หยดสีข้อมูลหนึ่งหยดตรงบริเวณที่มีป้ายรถ ใช้เข็มเขี้ยวขึ้นป้ายรถให้แยกออกจากกัน ปิดแผ่นกระดาษด้วยแผ่นกระดาษปิด ใช้ป้ายดินสอที่เรียบที่ยังไม่ได้เหลา เคาะเบา ๆ บนกระดาษ เพื่อให้เซลล์กระดาษแยกจากกัน ใช้กระดาษซับวางบนกระดาษ ใช้นิ้วหัวแม่มือกดเบา ๆ เพื่อให้เซลล์กระดาษ และชั้นสีที่มากเกินออกໄไป

3.2.7 การนับจำนวนโครโน่โซน นำแผ่นกระดาษไปศึกษาภายในได้ถึงสิ่งจุลทรรศน์ เลือกเซลล์ที่มีการแบ่งนิวเคลียสในระยะเมทาเฟส และมีโครโน่โซนกระจายไม่ทับกัน นับจำนวนโครโน่โซน แล้วบันทึกภาพภายในได้ถึงสิ่งจุลทรรศน์

4. สถานที่ทำการวิจัย

1. แปลงรวบรวมพื้นที่ดินที่ ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย อ. เมือง จ. เชียงราย
2. ห้องปฏิบัติการ ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อ.เมือง จ. เชียงใหม่
3. ห้องปฏิบัติการชีวเคมี งานชีวเคมีและห้องปฏิบัติการกลาง ฝ่ายปฏิบัติการวิจัยและเรียนปрактиกพืชทดลอง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อ. กำแพงแสน จ. นครปฐม

5. ระยะเวลาดำเนินการวิจัย

ระหว่างเดือน พฤษภาคม 2539 ถึง ตุลาคม 2540